

Одлука о измјенама и допунама Устава Републике Српске

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када Високи представник то оцијени неопходним, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним”, о одређеним питањима, укључујући и (према подставу (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се надаље на став 12.1 Декларације Вијећа за имплементацију мира са сједнице одржане у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, којим се јасно ставља до знања да горе поменуто Вијеће сматра да је успостава владавине права у коју сви грађани имају повјерење предуслов за трајни мир и самоодрживу економију која ће бити способна да привуче и задржи међународне и домаће инвеститоре;

Имајући у виду да одговорност према јавности званичника и оних

лица која су носиоци изабраних функција представља један од основних темеља функционалне демократије, али такође констатујући да је у демократији која функционише на исправан начин потребно да та лица уживају имунитет у односу на одговарајуће кривичне и парничне поступке како би прописно обављале своје функције и дужности;

Свјестан потребе да се заштити и интегритет законодавних и извршних органа Републике Српске;

Размотривши и имајући на уму сва горе наведена питања, Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

о измјенама и допунама Устава Републике Српске

Доле наведене измјене и допуне представљају саставни дио ове Одлуке и одмах ступају на снагу.

Ова Одлука, заједно са текстом измјена и допуна, биће одмах објављена у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Сарајево, 6. октобар 2002. године

Педи Ешдаун

Високи представник

Устав Републике Српске се мијења како сљеди:

Амандман XCIII

У члану 73., допуњеном амандманом LXXX, постојећи текст се брише и замјењује сљедећим текстом:

“Посланици у Народној скупштини и чланови Вијећа народа неће бити кривично или грађански одговорни за било који поступак извршен у оквиру њихових дужности у Народној скупштини односно Вијећу народа. “

Амандман XCIV

Члан 86., измијењен амандманом XL, се брише.

Амандман XCV

Став амандмана LIII који се односи на имунитет чланова Сената се брише.

Амандман XCVI

Члан 95. се брише.

Амандман XCVII

На крају члана 115. додаје се став који гласи:

“Уставни суд одлучује о питањима имунитета, која проистичу из закона којима се уређује имунитет у Републици Српској.”